

rier. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis de udenlandske prøvninger er sket på grundlag af de tekniske bestemmelser, der gælder i Danmark.

E. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

I det omfang, Telestyrelsen påtager sig opgaver i forbindelse med godkendelsesprocedurerne, vil de hermed forbundne udgifter blive dækket ved gebyrer, der opkræves hos fabrikanterne.

I forbindelse med Telestyrelsens markedskontrol vil der kunne blive tale om, at Telestyrelsens udtager udstyr til nærmere undersøgelse. I den forbindelse kan det blive nødvendigt at lade udstyret underkaste afprøvninger på et laboratorium. Viser afprøvningerne, at udstyret ikke overholder kravene, vil der blive fastsat et gebyr til dækning af udgifterne til prøvningsrapport m.v. Gebyret opkræves hos den, der er ansvarlig for markedsføringen. Hvis afprøvningerne viser, at udstyret overholder kravene, er der ikke belæg for at opkræve gebyr. En efterlevelse af terminaldirektivets krav til medlemsstaterne om at sikre, at der kun markedsføres udstyr, der opfylder kravene, forudsætter imidlertid en effektiv markedskontrol. Til dækning af Telestyrelsens udgifter i tilfælde, hvor det viser sig, at udstyret overholder kravene, vil der derfor blive fastsat årlige gebyrer, der opkræves hos de selskaber, der driver telenet omfattet af ene- eller særrettigheder. Ved lovens ikrafttræden vil der være tale om Tele Danmark A/S og DMT Dansk MobilTelefon I/S. Gebyrets størrelse forventes fastsat med udgangspunkt i selskabernes abonnentantal.

Baggrunden for at søge dækning for udgifterne hos disse selskaber er, at selskaberne har en interesse i, at det udstyr, der tilsluttes deres net, opfylder de fastsatte krav.

Det skitserede system, hvorefter telenet-operatørerne betaler for markedskontrol af teleterminaludstyr, ligner den ordning, der kendes fra stærkstrømsområdet her i landet. Udgifterne til den markedskontrol, der udøves af DEMKO for så vidt angår elektrisk materiel, dækkes således ved en årlig afgift, der opkræves hos de danske elektricitetsværker.

F. Høring

Udkastet til dette lovforslag har været udsendt til høring hos de i Telerådet repræsenterede organisationer m.fl. samt hos relevante ministerier.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter bestemmelsen bemyndiges kommunika-

tionsministeren til at fastsætte regler om teleterminaludstyr, herunder regler der er nødvendige for gennemførelsen og anvendelsen her i landet af De Europæiske Fællesskabers retsfor skrifter om sådant udstyr. På indeværende tidspunkt er der alene tale om gennemførelse af direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (i det følgende benævnt »terminaldirektivet«). Teleterminaludstyr er i terminaldirektivet defineret som udstyr, der er bestemt til at blive tilsluttet det offentlige telenet, jf. ovenfor under afsnit C i de almindelige bemærkninger. I overensstemmelse med terminaldirektivets bestemmelser vil der dog også blive tale om at fastsætte visse regler for udstyr, der kan tilsluttes det offentlige telenet, men som ikke er bestemt til et sådant formål, jf. ligeledes ovenfor under de almindelige bemærkninger.

Terminaldirektivets regler om »fri« markedsføring m.v. i hele EF bl.a. på basis af CE-mærkning forudsætter, at der er udarbejdet fælleseuropæiske tekniske forskrifter for udstyret. Udover regler til gennemførelse af terminaldirektivet vil der derfor ved den nærmere regelfastsættelse efter § 1 skulle tages højde for, at der for visse udstyrskategorier (endnu) ikke er udarbejdet sådanne fælles tekniske forskrifter. Sådant udstyr vil skulle behandles efter nationale tekniske bestemmelser. Dette indebærer bl.a., at udstyret ikke må CE-mærkes, og at det derfor ikke frit kan markedsføres og ibrugtages i EF. På basis af terminaldirektivet vil de nationale tekniske bestemmelser dog skulle tage udgangspunkt i de væsentlige krav, der er opregnet i terminaldirektivet. I relation til overensstemmelsesprocedurer for det omhandlede udstyr må det forudses, at det hidtil gældende system her i landet for typegodkendelser m.v. vil blive videreført.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Til § 2

Bestemmelsen præciserer kommunikationsministerens adgang til at fastsætte krav til teleterminaludstyr i henhold til bemyndigelsen i § 1. Opregningen i § 2, nr. 1-5, indeholder en ikke udtømmende opregning af de forhold, som kommunikationsministeren kan regulere i detaljerede gennemførelsesforskrifter. Den her foretagne opregning svarer i vid udstrækning til bestemmelserne i kapitel 4 a i lov nr. 307 af 16. maj 1990 om ændring af lov om markedsføring, der giver hjemmel til gennemførelse af EF-direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedskrav til legetøj og om levned-